

Φθινοπωρινή πορεία του Φ.Ο.Σ. Γ.Π.Α. στο όρος Οξυά (Σαράνταινα, 1.923 μ)

Στην ελληνική ορεινή φύση η εποχή του φθινοπώρου δημιουργεί πανέμορφα σκηνικά κυρίως με την πανδαισία των χρωματισμών στα διάφορα είδη φυλλοβόλων δένδρων, θάμνων και άλλων φυτών. Τα σκηνικά αυτά είχαμε την ευκαιρία ως Σύλλογος να απολαύσουμε ευρισκόμενοι σε βουνά της Βόρειας Ελλάδας και κυρίως της Ροδόπης και του Βόρα. Η αρχική μας πρόθεση ήταν να επισκεφθούμε την Ροδόπη για μια ακόμη φορά ακριβώς για να βρεθούμε σε αυτό το ονειρικό, φθινοπωρινό περιβάλλον που τα αιθαλή δένδρα (ερυθρελάτη, πεύκη) και τα φυλλοβόλα (οξιά, λεύκα, σημίδα, σφένδαμος, γάβρος, κρυνιά κ.ά.) παίρνουν τον ομορφότερο χρωματισμό τους. Τούτο όμως δεν κατέστη εφικτό λόγω της δυσκολίας πρόσβασης του λεωφορείου με το μεγάλο αριθμό φοιτητών που κάθε φορά είναι αλήθεια συμμετέχει στις εκδρομές του Συλλόγου μας. Στην πραγματικότητα ο φίλος Ορέστης που μένει στο Παρανέστι Δράμας και που κάθε φορά μας διευκόλυνε με τοπικά μέσα να βρεθούμε στα μέρη που θέλαμε να επισκεφθούμε, δεν μπορούσε τη φορά αυτή να μας εξυπηρετήσει. Σκεφτήκαμε λοιπόν ότι πανέμορφα θα ήταν επίσης να βρεθούμε σε ένα άλλο βουνό, πολύ πιο

κοντά από την Ροδόπη, το βουνό Οξυά, το οποίο άλλωστε θα ήταν η πρώτη φορά που θα το γνωρίζαμε στους φοιτητές μας.

Όπως και το όνομα υποδηλεί η Οξυά είναι κατάφυτη με το ομώνυμο δένδρο (*Fagus sylvatica*). Αξίζει μάλιστα να σημειωθεί ότι το βουνό αυτό αποτελεί το νοτιότερο άκρο της Ευρώπης όπου το είδος αυτό φύεται. Αποφασίστηκε έτσι η διάσχιση του όρους αυτού και για το λόγο αυτό η εκδρομή διήρκεσε 2,5 ημέρες περίπου. Έτσι, από το Πανεπιστήμιό μας ξεκινήσαμε Παρασκευή απόγευμα και νύχτα σχεδόν -λόγω και της μικρής

διάρκειας της ημέρας- ήμασταν κοντά στην τοποθεσία «Κοκκάλια», στο δυτικό άκρο του βουνού Οξυά όπου και μετά από μικρή πορεία σε ανηφορικό χωματόδρομο, χρησιμοποιώντας φακούς κεφαλής, φτάσαμε σε ξέφωτο όπου και διανυκτερεύσαμε με ή χωρίς αντίσκηνα. Η τοποθεσία Κοκκάλια είναι εκεί όπου έγινε η περίφημη νικηφόρος μάχη των συνασπισμένων Αιτωλών και Ευρυτάνων εναντίον των Γαλατών του στρατηγού Βρένου το 279 π.Χ. και θυρείται ότι ακόμη και πριν μερικές δεκαετίες μπορούσε κανείς στο φως του φεγγαριού να διακρίνει τη λάμψη του φωσφόρου από τα κόκαλα που είχαν αποσυντεθεί εκεί από τους πολυάριθμους θανατωθέντες Γαλάτες.

Το πρωί αντικρίσαμε το περίφημο Βελούχι (όρος Τυμφρηστός) βοριοανατολικά και ξεκινήσαμε την πορεία μας ακολουθώντας σηματοδοτημένη διαδρομή η οποία, αφού μετά από 15' βρίσκει κοντινή πηγή στα δεξιά της, συνεχίζει τότε σε χωματόδρομο και τότε κατά μήκος της κορυφογραμμής σε τρεις ακόμη κορυφές με θαυμάσια θέα ιδιαίτερα προς τα βουνά Καλιακούδα, Χελιδώνα, τις ανατολικές υπώρειες του όρους Παναιτωλικό αλλά και των βουνών της ορεινής Ναυπακτίας. Ο καιρός ιδανικός επέτρεπε την άνετη πορεία η οποία περνώντας από απέραντους γρασιδότοπους χωρίς δάση φανέρωνε κάθε λίγο συστάδες μανιταριών που ευνοούνται σε τέτοιους τόπους όπως τα διάφορα είδη *Agaricus* και *Lepiota*. Μετά τέσσερις περίπου ώρες άλλη πηγή, ποτίστρα ζώων δεξιά μας μάς ξεδίψασε πολλούς για τη συνέχιση της πορείας μας μέχρις ότου και μετά από τρεις ακόμη ώρες φτάσαμε στην ψηλότερη κορυφή, τη Σαράνταινα.

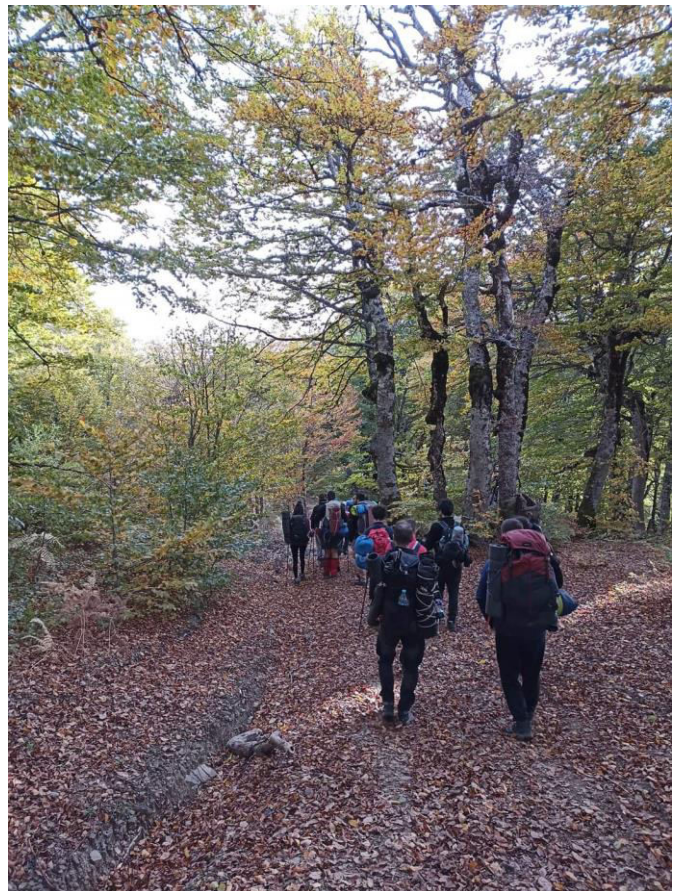
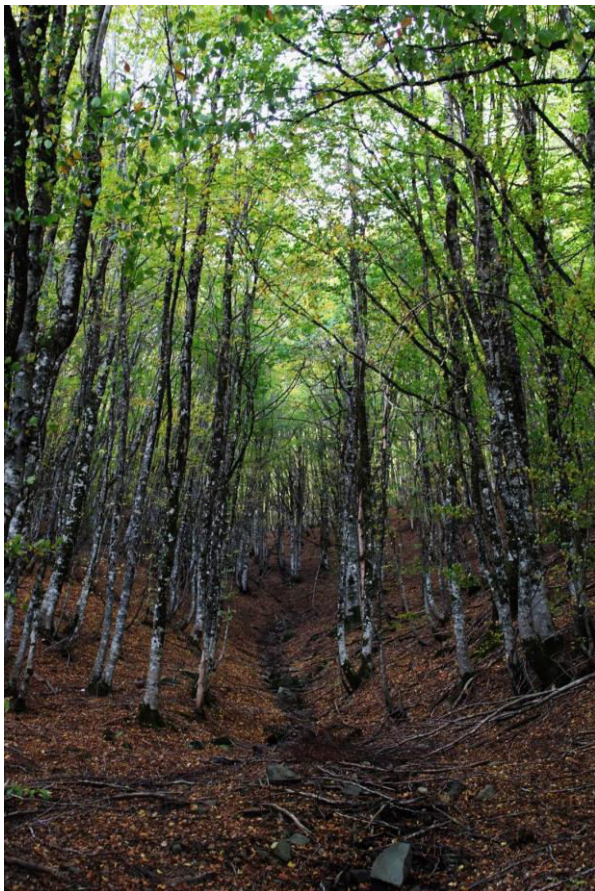
Κατά την παράδοση το όνομα οφείλεται στα σαράντα άτομα (νύφη, συμπέθεροι και φίλοι) που στην πορεία τους για γάμο σε κοντινό χωριό την άνοιξη, απρόσμενα συνάντησαν άσχημο καιρό (χιονοθύελλα) και όλοι πέθαναν εκεί, κυριολεκτικά από το κρύο. Το μέρος πράγματι δεν προφυλάσσεται από δένδρα ή άλλες κορυφές και είναι κάτι που και εμείς ανεβαίνοντας προς την κορυφή νιώσαμε, τον πολύ δυνατό και παγωμένο αέρα αν και δεν είχε έρθει ακόμη ο χειμώνας. Στην κορυφή έπρεπε να προφυλαχτούμε πίσω από πέτρινο τοιχίο που προφανώς οι βοσκοί έχουν κατασκευάσει ακριβώς για αυτό το λόγο.

Από τη Σαράνταινα πλέον η πορεία είναι κατηφορική μέχρι το καταφύγιο που βρίσκεται λίγο πάνω από το δρόμο που οδηγεί από το χωριό Γαρδίκι Ομιλαίων στο χωριό Γραμμένη Οξυά. Ο προσδιορισμός «Γραμμένη» προέρχεται από το ότι ο γκριζόλευκος φλοιός του κορμού της οξιάς εύκολα χαράσσεται (γράφεται), κάτι που οι ξωμάχοι και αλλά ακόμη και οι κλέφτες κατά την προεπαναστατική περίοδο χρησιμοποιούσαν για συνθήματα και συνεννόηση. Αξίζει να τονιστεί ότι Γραμμένη Οξυά είναι το χωριό ενώ Οξυά είναι το βουνό. Και τα δύο βέβαια ονομάζονται έτσι λόγω της παρουσίας του περίφημου δάσους της οξιάς που πλέον και εμείς αντικρίσαμε δεξιά, αριστερά και μπροστά μας μέχρις ότου φτάσουμε στο καταφύγιο.

Το θέαμα του δάσους τόσο διαφορετικό από τους απέραντους γρασιδότοπους που έως τώρα κινούμασταν, ήταν μια ευχάριστη έκπληξη και αποτελούσε δέλεαρ να το επισκεφθούμε και να χαθούμε μέσα σε αυτό.

Και πράγματι στο δάσος αυτό έγινε και η δεύτερη διανυκτέρευση βλέποντας τα χρυσοκίτρινα-πυρόξανθα φύλλα της οξιάς να πέφτουν χοροπηδητά στο φύσημα του ανέμου σαν χιλιάδες πολύχρωμες πεταλούδες. Τα χρώματα αυτά συνδυαζόμενα με τα κίτρινα, πράσινα και άλλα χρώματα των αντίσκηνων που οι φοιτητές μας έστησαν μέσα στο δάσος δημιούργούσαν πράγματι ένα ονειρικό σκηνικό.

Στο καταφύγιο συναντήσαμε σύλλογο μοτοσικλετιστών και ήταν αυτό μία εικόνα αντίθεσης για την αισθητική που έχει αναπτυχθεί σε όλους μας στο Σύλλογό μας. Κατά τα άλλα το καταφύγιο αυτό που τελευταία έχει ανακαινιστεί, με την πηγή που υπάρχει μπροστά του, είναι καλαίσθητο και προσφέρεται για ευχάριστη διαμονή.

Την άλλη ημέρα ακολουθήσαμε το δρόμο προς το Γαρδίκι Ομιλαίων εγκαταλείποντας την ιδέα να χρησιμοποιήσουμε το μονοπάτι μέσα από το δάσος καθόσον οι κυνηγοί που δραστηριοποιούνται στη θήρα κυρίως του αγριόχοιρου αποτελούν συνεχή κίνδυνο και ανησυχία για κάθε περιπατητή.

Κατά την επιστροφή με το λεωφορείο φτάσαμε μέσω Σπερχειάδας στην κωμόπολη Μακρακώμη όπου και οι περισσότεροι γευτήκαμε παραδοσιακά εδέσματα.

Αρκετά νωρίς φτάσαμε στο Πανεπιστήμιο με εικόνες στο μυαλό μας να παραμένουν ακόμη

**«Κράτησα τη ζωή μου
ταξιδεύοντας ανάμεσα σε κίτρινα δέντρα,
κάτω απ' το πλάγιασμα της βροχής,
σε σιωπηλές πλαγιές φορτωμένες με τα φύλλα της οξιάς,
καμιά φωτιά στην κορυφή τους.
Βραδιάζει»**

Επιμέλεια κειμένου

Ν.Γ. Εμμανουήλ, Ομότιμος Καθηγητής Γ.Π.Α.

Ε.Ν. Πάνου, Ε.ΔΙ.Π. Γ.Π.Α.

Οι φωτογραφίες επιλέχθηκαν μεταξύ πολλών που αποτύπωσαν οι συμμετέχοντες στην εκδρομή (μέλη και φίλοι του Φ.Ο.Σ.): Αγαλόπουλος Νικόλας Αγγελιουδάκης Θεωδωρής, Δερμιτζάκης Ανδρέας, Ιωάννου Ιωάννα, Κουτσολιάκος Παναγιώτης, Κυριάκου Χρήστος, Κωστελέτος Κωνσταντίνος, Νομικού Χριστίνα, Ντουριέ Γιώργος, Πάνου Ελένη, Παπαπέτρου Αλίκη, Τριανταφύλλου Ιφιγένεια, Φωτόπουλος Νίκος.